រក្សាសិទ្ធិ © ពត៌មាន :
© ២00១ Project WorldReach © ២00១ SEAN
រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង

បង្ហាត់បង្រៀន និង បង្កើនចំនួនបន្ត ®

Project WorldReach (T&M™ ព័ន្ធកិច្ចប្រតិបត្តិការ)
Dr. George Patterson, (អ្នកនិពន្ធកម្មវិធី)
SEAN អន្តរជាតិ

អាស័យដ្ឋានសំរាប់ទាក់ទង :
Project WorldReach PWR ™
474 - 800 - 15355 - 24th Ave
Surrey BC, Canada
V4A 2H9

E-mail: pwr@trainandmultiply.com
Website: http://www.trainandmultiply.com

014KH01A-01

របៀបសិក្សាព្រះគម្ពីរ

កូនស្បៃរំភៅសំរាប់បង្ហាត់បង្រៀនគ្រូគង្វាល

១៤

បង្ហាត់បង្រៀន និង បង្កើនចំនួនបន្ត ®

T&M ™

តើព្រះគម្ពីរជាអ្វី ?

ព្រះគម្ពីរជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ ព្រះគម្ពីរត្រូវបានសរសេរឡើង ដោយពួកព្យាការី និង អ្នកនិពន្ធជាច្រើនទៀត ដែលព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់បណ្តាលចិត្តអោយសរសេរ ។ អ្នកនិពន្ធទាំងអស់មានប្រហែលជា៤០នាក់ ។

ព្រះគម្ពីរទាំងមូលមាន ៦៦ ក័ណ្ឌ ។ ព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ មាន ៣៩ ក័ណ្ឌ និងព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី មាន ២៧ ក័ណ្ឌ ។ «ព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់» ចែងអំពីកិច្ចព្រមព្រៀងដែលព្រះ-ជាម្ចាស់បានធ្វើជាមួយជាតិសាសន៍អ៊ីស្រាអែល (សេរីភាព ២៤:

ពេត្រុស ទី ២

១ ២ ៣

យ៉ូហាន ទី ១

១ ២ ៣ ៤ ៥

យ៉ូហាន ទី ២

១

យ៉ូហាន ទី ៣

១

យូដាស

១

វិវរណៈ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២

© Project WorldReach © SEAN

ធីម៉ូថេ ទី ២

១ ២ ៣ ៤

ទីតុស

១ ២ ៣

ភីលេម៉ូន

១

ហេប្រឺ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣

យ៉ាកុប

១ ២ ៣ ៤ ៥

ពេត្រុស ទី ១

១ ២ ៣ ៤ ៥

៦-៨) ។ សម្ពន្ធមេត្រីមានន័យថា ការព្រមព្រៀងគ្នា ឬ កិច្ច
សន្យា ឬ ការចុះសន្ធិសញ្ញាជាមួយគ្នា ឬ ជាការដែលព្រះជា-
ម្ចាស់យកព្រះទ័យមេត្តាករុណា ធ្វើជាចំណងជាមួយប្រជារាស្ត្រ
របស់ព្រះអង្គ ។ ព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី គឺជាកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី
ដែល ព្រះជាម្ចាស់បានចងជាមួយយើងរាល់គ្នា ដែលជាគ្រីស្តជន
(ហេប្រឺ ៩:១៥) ។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ យើងឃើញមានក្រិត្យវិន័យ ប្រវត្តិសាស្ត្រ
កំណាព្យ ទំនាយ ដំណើរជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ត និងលិខិតផ្ញើជូន
ក្រុមជំនុំថ្មី ។ ប្រធានបទសំខាន់បំផុតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងមូល
គឺព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ ។

ដំណឹងល្អរបស់ព្រះគម្ពីរត្រូវបានសង្ខេបមកជាខតែមួយ :

«ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកខ្លាំងណាស់ ហេតុនេះហើយ បានជាព្រះអង្គប្រទានព្រះបុត្រាតែមួយរបស់ព្រះអង្គមក ដើម្បីឱ្យអស់អ្នកដែលជឿលើព្រះបុត្រាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច គឺមិនឱ្យគេវិនាសឡើយ » ។

(យ៉ូហាន ៣:១៦)

ពាក្យ « សម្ពន្ធមេត្រី » នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមានន័យថា :

☐ បទពិសោធន៍ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ ។

☐ កិច្ចព្រមព្រៀងដ៏មាំមួន ។

ព្រះជាម្ចាស់បណ្តាលឱ្យមានព្រះគម្ពីរឡើង ។ ព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបានណែនាំបំភ្លឺពួកអ្នកសរសេរព្រះគម្ពីរ ។ ពួកអ្នកទាំងនោះបានសរសេរដោយគ្មានកំហុសឡើយ ។ ព្រះគម្ពីរជាសេចក្តីដែលព្រះជាម្ចាស់ចង់មានបន្ទូលមកកាន់យើង ។

ព្រះគម្ពីរមានអត្ថន័យអាថ៌កំបាំងខ្លះ ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរមិនមែនជាសៀវភៅមន្តអាគមទេ ។ ព្រះគម្ពីរមានសារៈប្រយោជន៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ឧត្តម ។ យើងមិនត្រូវខិតខំស្វែងយល់អាថ៌កំបាំង ដែលមាននៅក្នុងឃ្លានិមួយៗនោះទេ ។ ចូរយើងសញ្ជឹងគិត និង

កាឡាទី

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦

អេភេសូ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦

ភីលីព

១ ២ ៣ ៤

កូឡូស

១ ២ ៣ ៤

ថេស្សាឡូនិក ទី ១

១ ២ ៣ ៤ ៥

ថេស្សាឡូនិក ទី ២

១ ២ ៣

ធីម៉ូថេ ទី ១

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦

© Project WorldReach © SEAN

យ៉ូហាន

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១

កិច្ចការ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨

រ៉ូម

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦

កូរិនថូស ទី ១

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦

កូរិនថូស ទី ២

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣

ប្រតិបត្តិតាមសេចក្តីណា ដែលច្បាស់លាស់ ។ សូមកុំបើកព្រះ-គម្ពីរ ហើយជ្រើសរើសខគម្ពីរដោយព្រាវៗ រួចខិតខំយល់ខគម្ពីរនោះ ដោយមិនគិតពីបរិបទ (អត្ថបទដែលនៅពីមុខ ឬ ពីក្រោយខគម្ពីរនោះ)ឡើយ ។ ការធ្វើរបៀបនេះ មិនអាចនាំអោយបានទទួលការណែនាំពីព្រះគម្ពីរឡើយ ។

បើអ្នកមិនយល់ព្រះគម្ពីរ ដែលគេបានបកប្រែពីមុនយូរមកហើយនោះទេ សូមប្រើព្រះគម្ពីរភាសាសម្រាយវិញ ។

ប្រធានបទសំខាន់បំផុតនៃព្រះគម្ពីរ គឺព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ត ។ ហេតុអ្វី ?

_____

_____

ពាក្យថា « ការមកបំភ្លឺអោយតែងព្រះគម្ពីរ » សំដៅទៅលើ :

☐ អាថិកំបាំងរបស់ព្រះគម្ពីរ ។

☐ ការដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណមកបំភ្លឺអ្នកសរសេរ ។

ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរជាសេចក្តី ដែលព្រះជាម្ចាស់ផ្តាល់ចង់អោយគេសរសេរ ។

តើយើងរកឃើញខគម្ពីរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដោយរបៀបណា?

នៅក្នុងការថ្វាយបង្គំ និងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ យើងច្រើនតែពិនិត្យរកខគម្ពីរ ។ សូមជួយអ្នកដែលទើបនឹងជឿថ្មីអោយអាចរកឃើញខគម្ពីរផង ។ ខាងក្រោមនេះ មានឧទាហរណ៍ស្តីពីបៀបបង្រៀនពួកគេអោយអាចរកខគម្ពីរឃើញ ។

យើងនឹងប្រើ «១ ពេត្រុស ២:២» ជាគំរូ

១ ពេត្រុស = ឈ្មោះកំណ្ឌគម្ពីរ (សៀវភៅ)

២ = លេខជំពូក

:២ = លេខខ

- ជំហ៊ាង ត្រូវរកឈ្មោះកំណ្ឌគម្ពីរ «ពេត្រុស ទី ១» នៅក្នុងបញ្ជីកំណ្ឌគម្ពីរ ដែលមាននៅទំព័រដំបូងនៃព្រះគម្ពីរអោយឃើញសិន ។ នៅក្នុងបញ្ជីកំណ្ឌគម្ពីរនេះ មានលេខទំព័ររបស់កំណ្ឌគម្ពីរ «ពេត្រុស ទី ១» នេះ ។ សូមរកមើលទំព័រនេះ នៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់អ្នក (កំណ្ឌគម្ពីរណាក៏អាចរកឃើញតាមរបៀបនេះដែរ) ។ បន្ទាប់មក រកមើលជំពូក ទី ២ ។

សាការី

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤

ម៉ាឡាគី

១ ២ ៣ ៤

ម៉ាថាយ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨

ម៉ាកុស

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦

លូកា

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤

អ្ងបាឌី

១

យ៉ូណាស

១ ២ ៣ ៤

មីកា

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧

ណាហ៊ូម

១ ២ ៣

ហាបាគូក

១ ២ ៣

សេផានី

១ ២ ៣

ហាកាយ

១ ២

- លេខធំៗនៅក្នុងអត្ថបទគម្ពីរជាលេខជំពូក ។ សូមបើកព្រះគម្ពីររហូតដល់ឃើញលេខ «២» ធំ ក្នុងកំណែគម្ពីរ «ពេត្រុស ទី ១ » ។
- ពេលដែលអ្នករកលេខ «២» ធំ ជាលេខជំពូកនោះឃើញហើយ សូមរកលេខ «២» តូច ដែលជាលេខរបស់ខគម្ពីរអ្នកយើងកំពុងតែរក ។

សូមអាន និង សញ្ជឹងគិតពីទំនុកតម្កើង ១៩:៧-១១ ។

☐ សូមគូសសញ្ញា «✓» នេះ ចំណាំនៅពេលដែលអ្នកបានអានខព្រះគម្ពីរនោះរួចហើយ ។

ហេតុអ្វីបានជាយើងសិក្សាព្រះគម្ពីរ ?

ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់យើងតាមរយៈព្រះគម្ពីរ ។ យើងសិក្សាព្រះគម្ពីរ ដោយសារមានហេតុផលច្រើនយ៉ាង :

១- ព្រះគម្ពីរអប់រំយើងអោយរស់តាមសេចក្តីសុចរិត ។

☐ សូមអាន ២ ធីម៉ូថេ ៣:១៦-១៧ ។

អ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះគម្ពីរចែងប្រាប់យើង សុទ្ធតែជាការពិត ។ យើងតម្រង់ជីវិតរបស់យើងទៅតាមព្រះគម្ពីរ ។

គោលបំណងរបស់ព្រះគម្ពីរគឺ *«ឱ្យអ្នកបំរើរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានសមត្ថភាព និងប្រុងប្រៀបខ្លួនជាស្រេច ដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើល្អគ្រប់ជំពូក»* ។

២- ព្រះគម្ពីរជាអាវុធរបស់យើងសំរាប់ប្រឆាំងនឹងសេចក្តី អាក្រក់ ។

☐ សូមអានអេភេសូ ៦:១២-១៧ និង ហេប្រឺ ៤:១២ ។

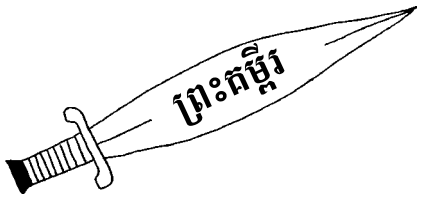

យើងតយុទ្ធប្រឆាំងនឹង
វិញ្ញាណអាក្រក់ ។ ដោយ
សារតែយើងត្រូវតយុទ្ធ
ដូចនេះ ទើបយើងត្រូវការ
គ្រឿងសស្ត្រាវុធរបស់
ព្រះជាម្ចាស់ ។ ដាវរបស់យើង គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះជាម្ចាស់ (អេភេសូ ៦:១៧) ។ ព្រះបន្ទូលមានអំណាច
ពីព្រោះព្រះបន្ទូលជាព្រះបន្ទូលផ្ទាល់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ។

៣- ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូតែងតែលើកយកខគម្ពីរមកនិយាយ ជាពិសេស នៅពេលដែលអារក្សល្បួងព្រះអង្គ (ម៉ាថាយ ៤:៤, ម៉ាថាយ ៧, ម៉ាថាយ ១០) ។

អេសេគីអែល

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣
៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤
៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨

ដានីអែល

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២

ហូសេ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤

យ៉ូអែល

១ ២ ៣

អម៉ូស

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩

អេសាយ

១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០	១១
១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	១៨	១៩	២០	២១	២២
២៣	២៤	២៥	២៦	២៧	២៨	២៩	៣០	៣១	៣២	៣៣
៣៤	៣៥	៣៦	៣៧	៣៨	៣៩	៤០	៤១	៤២	៤៣	៤៤
៤៥	៤៦	៤៧	៤៨	៤៩	៥០	៥១	៥២	៥៣	៥៤	៥៥
៥៦	៥៧	៥៨	៥៩	៦០	៦១	៦២	៦៣	៦៤	៦៥	៦៦

យេរេមី

១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០	១១
១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	១៨	១៩	២០	២១	២២
២៣	២៤	២៥	២៦	២៧	២៨	២៩	៣០	៣១	៣២	៣៣
៣៤	៣៥	៣៦	៣៧	៣៨	៣៩	៤០	៤១	៤២	៤៣	៤៤
៤៥	៤៦	៤៧	៤៨	៤៩	៥០	៥១	៥២			

សំណោក

១	២	៣	៤	៥

៤- ព្រះគម្ពីរធ្វើអោយយើងមានសង្ឃឹម ។

☐ សូមអាន រ៉ូម ១៥:៤ និង ១ យ៉ូហាន ៥:១៣ ។

ព្រះគម្ពីរបង្ហាញឧទាហរណ៍អំពីជីវិតរបស់អ្នកបំរើព្រះជាម្ចាស់ជាច្រើន ។ យើងឃើញព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់របស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះយើង ហើយយើងឃើញថា ពេលយើងស្លាប់ទៅ យើងនឹងបានរស់នៅជាមួយព្រះអង្គ ។

សំខាន់ជាងនេះទៅទៀត ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបំភ្លឺចិត្តគំនិតយើង និង ជួយយើងអោយស្គាល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ត តាមរយៈព្រះ-គម្ពីរដែរ ។

តើស្បៃវែកទាំងឡាយរបស់ព្រះគម្ពីរ សម្ពន្ធមេត្រីថ្មី និយាយអំពីអ្វីខ្លះ ?

ព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីថ្មីចាប់ផ្តើម ដោយ**ស្បៃវែកដំណឹងល្អ** : ម៉ាថាយ ម៉ាកុស លូកា និងយ៉ូហាន ។ សៀវភៅដំណឹងល្អទាំងនេះ ជាមូលដ្ឋានរបស់ព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី ។ សៀវភៅដំណឹងល្អទាំងនេះចែងប្រាប់អំពីដំណើរជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ត ការសុគត និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអង្គ ពេលព្រះអង្គគង់នៅ

លើផែនដីនេះ ។ ពេលយើងអានសៀវភៅដំណឹងល្អទាំងនោះ យើងក៏ស្គាល់ព្រះគ្រីស្តកាន់តែច្បាស់ដែរ ។ ពាក្យ «ដំណឹងល្អ» មានន័យថា «ដំណឹងល្អដែលរៀបរាប់អំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ត» ។

កំណត់គម្ពីរកិច្ចការបន្តដំណើររឿងរបស់គម្ពីរដំណឹងល្អ ។ កំណត់គម្ពីរកិច្ចការចែងពីកិច្ចការដែលពួកសាវ័កបានធ្វើ ក្រោយពីព្រះអម្ចាស់យាងឡើងទៅស្ថានបរមសុខវិញ ។ ពួកគេបានចាប់-ផ្តើមបង្កើតក្រុមជំនុំដំបូង ដោយឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះវិញ្ញាណ-ដ៏វិសុទ្ធ ។

លិខិតផ្សេងៗនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ត្រូវបានសរសេរឡើងបន្តពីសៀវភៅកិច្ចការ ។ ពួកសាវ័កបានសរសេរលិខិតទាំងនោះផ្ញើជូនក្រុមជំនុំដែលពួកគេបានបង្កើត និង ផ្ញើជូនគ្រីស្តបរិស័ទឯទៀត ។

បើយើងបានអានកំណត់គម្ពីរដំណឹងល្អ និងកំណត់គម្ពីរកិច្ចការជាមុននោះ យើងនឹងយល់លិខិតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរកាន់តែច្បាស់ ។ កំណត់គម្ពីរវិវរណៈ:ជាសៀវភៅចុងក្រោយបង្អស់របស់ព្រះគម្ពីរ ។ កំណត់គម្ពីរវិវរណៈ:ចែងពីបទទំនាយអំពីថ្ងៃអនាគត ។

៦៧ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ ៧២ ៧៣ ៧ ៧៥ ៧៦ ៧៧
៧៨ ៧៩ ៨០ ៨១ ៨២ ៨៣ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ ៨៨
៨៩ ៩០ ៩១ ៩២ ៩៣ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩
១០០ ១០១ ១០២ ១០៣ ១០៤ ១០៥ ១០៦ ១០៧ ១០៨ ១០៩ ១១០
១១១ ១១២ ១១៣ ១១៤ ១១៥ ១១៦ ១១៧ ១១៨ ១១៩ ១២០ ១២១
១២២ ១២៣ ១២៤ ១២៥ ១២៦ ១២៧ ១២៨ ១២៩ ១៣០ ១៣១ ១៣២
១៣៣ ១៣៤ ១៣៥ ១៣៦ ១៣៧ ១៣៨ ១៣៩ ១៤០ ១៤១ ១៤២ ១៤៣
១៤៤ ១៤៥ ១៤៦ ១៤៧ ១៤៨ ១៤៩ ១៥០

សុភាសិត
១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១

សាស្តា
១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២

បទចំរៀងព្រះបាទសាឡូម៉ូន
១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨

© Project WorldReach © SEAN

នេហេមី

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣

អេសធែរ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០

យ៉ូប

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣
៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២

ទំនុកតម្កើង

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣
៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤
៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០ ៥១ ៥២ ៥៣ ៥៤ ៥៥
៥៦ ៥៧ ៥៨ ៥៩ ៦០ ៦១ ៦២ ៦៣ ៦៤ ៦៥ ៦៦

ព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីថ្មីចែកចេញជាបួនផ្នែក

១- កំណត់គម្ពីរដំណឹងល្អ :

ម៉ាថាយ ម៉ាកុស
លូកា យ៉ូហាន

២- ប្រវត្តិរបស់ក្រុមជំនុំដំបូង :

កិច្ចការ

៣- លិខិតដែលពួកសាវ័កបានសរសេរ :

រ៉ូម ១ និង ២ កូរិនថូស
កាឡាទី អេភេសូ
ភីលីព កូឡូស
១ និង ២ ថេស្សាឡូនិក ១ និង ២ ធីម៉ូថេ
ទីតុស ភីលេម៉ូន
ហេប្រឺ យ៉ាកុប
១ និង ២ ពេត្រុស ១, ២, និង ៣ យ៉ូហាន
យូដាស

៤- ទំនាយ :

វិវរណៈ

ព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ចែកចេញជាបួនផ្នែកដែរ

១- ក្រិត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ :

កំណើតពិភពលោក
សេរីភាព
លេវីវិន័យ
ជំរឿនប្រជាជន
ទុតិយកថា

(គេហៅសៀវភៅទាំងនេះថា "Pentateuch" ដែលមានន័យថា «សៀវភៅទាំងប្រាំ») ។

២- ប្រវត្តិរបស់អាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅលើទឹកដីសន្យា :

យ៉ូស្វ៊ូអា
វីរៈបុរស
នាងរូថ
១ និង ២ សាំមូអែល
១ និង ២ ពង្សាវតារក្សត្រ
១ និង ២ របាក្សត្រ
អែសរ៉ា
នេហេមី
នាងអេសធែរ

៣- កំណាព្យ :

យ៉ូប
ទំនុកតម្កើង
សុភាសិត
សាស្តា
បទចំរៀងសាឡូម៉ូន

ពង្សាវតារក្សត្រ ទី ២

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥

របាក្សត្រ ទី ១

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩

របាក្សត្រ ទី ២

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣
៣៤ ៣៥ ៣៦

អែសរ៉ា

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០

© Project WorldReach © SEAN

វិរបុរស

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១

នាងរួថ

១ ២ ៣ ៤

សាមូអែល ទី ១

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១

សាមូអែល ទី ២

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤

ពង្សាវតារក្សត្រ ទី ១

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២

៤- ទំនាយ :

អេសាយ យេរេមី
សំណោក អេសេគីអែល
ដានីអែល
(និង សៀវភៅទំនាយខ្លីៗរបស់ពួកព្យាការី ១២ ទៀត គឺ ហូសេដល់ម៉ាឡាគី) ។

សូមចងចាំថា យើងរស់នៅក្រោមការដឹកនាំរបស់សម្ពន្ធមេត្រីថ្មី មិនមែនសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ទេ ។ ព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ ជាផ្នែកមួយនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងមានឧទាហរណ៍ជាច្រើនដែលជួយយើងឱ្យយល់ពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ ប៉ុន្តែ យើងបកស្រាយព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ តាមរយៈព្រះ-គម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី ពីព្រោះយើងរស់នៅក្រោមសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី។

គោលលទ្ធិរបស់និកាយក្លែងក្លាយខ្លះ ពឹងផ្អែកលើតែក្រិត្យវិន័យក្នុងព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ ដែលព្រះជាម្ចាស់លែងតម្រូវអោយមនុស្សធ្វើតាមហើយ ។

ហេតុអ្វីបានជាយើងយកព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី មកធ្វើជាមូលដ្ឋាន
របស់គោលជំនឿរបស់យើង ?

លេវីវិន័យ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧

ជំរឿនប្រជាជន

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣
៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨

ទុតិយកថា

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣
៣៤

យ៉ូស្វ៊ូអា

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១
១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤

© Project WorldReach © SEAN

បើអ្នកអាន៧ជំពូកក្នុងមួយថ្ងៃ អ្នកអាចអានព្រះគម្ពីរចប់ ក្នុងរយៈពេលជិតប្រាំមួយខែ ។

សូមគូសសញ្ញា «×» ចំណាំជំពូកដែលអ្នកបានអានចប់ហើយ ។

កំណើតពិភពលោក

១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០	១១
១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	១៨	១៩	២០	២១	២២
២៣	២៤	២៥	២៦	២៧	២៨	២៩	៣០	៣១	៣២	៣៣
៣៤	៣៥	៣៦	៣៧	៣៨	៣៩	៤០	៤១	៤២	៤៣	៤៤
៤៥	៤៦	៤៧	៤៨	៤៩	៥០					

សេរីភាព

១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០	១១
១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	១៨	១៩	២០	២១	២២
២៣	២៤	២៥	២៦	២៧	២៨	២៩	៣០	៣១	៣២	៣៣
៣៤	៣៥	៣៦	៣៧	៣៨	៣៩	៤០				

របៀបសិក្សាព្រះគម្ពីរ ដើម្បីអោយយើងអាចប្រតិបត្តិតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់បាន

ដើម្បីឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានឥទ្ធិពលលើគ្រប់ជ្រុងជ្រោយនៃជីវិតរបស់យើង យើងត្រូវ :

១- ពិនិត្យមើលព្រះបន្ទូល ដើម្បីអោយដឹងថាព្រះបន្ទូលចែងពីអ្វី ។

២- បកស្រាយព្រះបន្ទូល ដើម្បីអោយដឹងច្បាស់ពីន័យរបស់ព្រះបន្ទូល ។

៣- អនុវត្តតាមព្រះបន្ទូល ដើម្បីអោយព្រះបន្ទូលដឹកនាំយើង ។

© Project WorldReach © SEAN

ការពិនិត្យមើលព្រះបន្ទូល

តើវគ្គគម្ពីរនេះរៀបរាប់អំពីអ្វី ?

យើងត្រូវអានវគ្គគម្ពីរ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ ដើម្បីអោយដឹងថា ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងវគ្គនេះ ចង់និយាយអំពីអ្វី ។ ជាដំបូង យើងត្រូវទូលសូមអោយព្រះជាម្ចាស់បំភ្លឺចិត្តគំនិតរបស់យើង ដើម្បីឱ្យយើងអាចយល់ពីសេចក្តីដែលព្រះអង្គចង់មានបន្ទូលមកកាន់យើងនៅក្នុងវគ្គនោះ ។ បើព្រះអង្គមិនបំភ្លឺចិត្តគំនិតយើងទេ យើងមិនអាចយល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានពេញលេញឡើយ (២ កូរិនថូស ២:១១-១៦, អេភេសូ ១:១៨) ។

«សូមបើកភ្នែកទូលបង្គំ ដើម្បីអោយទូលបង្គំមើលឃើញភាពថ្លៃថ្នូរដ៏អស្ចារ្យនៃវិន័យរបស់ព្រះអង្គ » ។ (ទំនុកតម្កើង ១១៩:១៨)

ការអធិស្ឋានខាងលើល្អអស្ចារ្យណាស់ សំរាប់រៀបចំខ្លួនយើងមុននឹងអានព្រះគម្ពីរ !

បន្ទាប់មក យើងអានវគ្គគម្ពីរនោះពីរ ឬ បីដង ដោយយកចិត្តទុកដាក់ រហូតដល់យើងយល់សេចក្តីក្នុងវគ្គនោះ ។

តារាងនៃការអានព្រះគម្ពីរ

ដើម្បីជួយអ្នកអោយអានព្រះគម្ពីរទៅតាមរបៀបរៀបរយ យើងបានធ្វើតារាងនៃការអានព្រះគម្ពីរ ។

បើអ្នកអានព្រះគម្ពីរបីជំពូករាល់ថ្ងៃ ពីថ្ងៃច័ន្ទដល់ថ្ងៃសៅរ៍ និងប្រាំជំពូកនៅថ្ងៃអាទិត្យ នោះអ្នកនឹងអានព្រះគម្ពីរទាំងមូលចប់ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ ។ អ្នកប្រហែលជាពិបាកអានអោយបានច្រើនដូចនេះ ។ ប៉ុន្តែ សូមកុំធ្លាក់ទឹកចិត្ត បើអ្នកអានមិនបានច្រើនជំពូកដូចនេះ ព្រោះគ្មានច្បាប់ ដែលតម្រូវអោយអ្នកត្រូវតែអានអោយចប់ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំនោះទេ ។ ការសំខាន់ គឺអ្នកត្រូវផ្តង់ចិត្តគំនិតចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។ ចំពោះអ្នកជឿថ្មី យើងសូមជូនយោប់ថា គួរចាប់ផ្តើមអានព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អនៅក្នុងសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី គឺ ម៉ាថាយ ម៉ាកុស លូកា និងយ៉ូហាន ។ បន្ទាប់មក អានសៀវភៅបន្តបន្ទាប់ផ្សេងៗទៀតរបស់សម្ពន្ធមេត្រីថ្មី រួចអានក័ណ្ឌគម្ពីររបស់សម្ពន្ធមេត្រីថ្មីលាយជាមួយក័ណ្ឌគម្ពីររបស់សម្ពន្ធមេត្រីចាស់ ដូចជា ទំនុកតម្កើង កំណើតពិភពលោក សេរីភាព អេសាយ ។ល។ ។

- មូលហេតុដែលនាំអោយយើងអធិស្ឋាន មុននឹងអានព្រះគម្ពីរ ។
- ការពិនិត្យមើល
- ការបកស្រាយ
- អនុវត្តន៍

របៀបទីមួយ ដើម្បីអាចយល់វគ្គព្រះគម្ពីរណាមួយអោយបានច្បាស់លាស់ គឺយើងត្រូវសិក្សាវគ្គគម្ពីរនោះតាមបរិបទរបស់វា ។ (ការសិក្សាវគ្គគម្ពីរតាមបរិបទរបស់វា មានន័យថា អ្នកសិក្សាត្រូវយល់អំពីខ្លឹមសារ និងអត្ថន័យក្នុងវគ្គគម្ពីរមួយ ដោយពិនិត្យមើលវគ្គគម្ពីរដែលនៅខាងមុខ និងខាងក្រោយវគ្គគម្ពីរដែលយើងកំពុងសិក្សានោះ ហើយពិនិត្យមើលប្រវត្តិ ព្រឹត្តិការណ៍ និងវប្បធម៌ដែលជាប់ទាក់ទងនឹងវគ្គគម្ពីរនោះ) ។

យើងអាចយល់ឃ្លាណាមួយបាន ទាល់តែយើងគិតពិចារណាពីវគ្គទាំងមូល ។ បើអ្នកមិនយល់វគ្គណាមួយ សូមអានជំពូកទាំងមូល ។ បើអ្នកនៅតែមិនយល់ជំពូកទៀត សូមអានសៀវភៅទាំងមូល ។ ប្រសិនជាធ្វើដូច្នេះហើយ នៅតែមិនយល់ទៀត អ្នកមិនត្រូវបង្រៀន ឬ អធិប្បាយព្រះបន្ទូលនោះទេ ។ អ្នកត្រូវសុំឱ្យនរណាម្នាក់ ដែលមានចំណេះដឹងខាងព្រះគម្ពីរ ជួយបង្រៀនដល់អ្នក ។ និកាយក្លែងក្លាយបង្កើតគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ ដោយដកស្រង់យកខគម្ពីរខ្លះពីព្រះគម្ពីរ ហើយបកស្រាយខគម្ពីរទាំងនោះមិនស្របទៅតាមខ្លឹមសារ និងបរិបទរបស់ខគម្ពីរទាំងនោះទេ ។ គេបកស្រាយព្រះបន្ទូល១ខុស តាមគំនិតរបស់ពួកគេផ្ទាល់ ដោយមិនគិតពីបរិបទ ។

«បរិបទ» មានន័យថា :

☐ អត្ថបទដែលនៅពីមុខ ឬ ពីក្រោយប្រយោគ ។

☐ គំនិតរបស់អ្នកអាន យោងទៅតាមឃ្លាមួយ ។

សេចក្តីទាំងអស់ដែលនៅជុំវិញវគ្គគម្ពីរមួយ គឺអត្ថបទគម្ពីរដែលនៅពីមុខ និងពីក្រោយវគ្គគម្ពីរនោះ ព្រឹត្តការណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងគោលបំណងរបស់អ្នកសរសេរ ជួយយើងអោយយល់ន័យ និងសារៈសំខាន់របស់វគ្គគម្ពីរមួយនោះ ។

ពេលអ្នកពិនិត្យមើលវគ្គគម្ពីរណាមួយ សូមសួរខ្លួនឯងដូចតទៅនេះ :

- តើអ្នកនិពន្ធជានរណា ?
- តើព្រឹត្តិការណ៍នោះ កើតឡើងនៅកន្លែងណា ?
- តើព្រឹត្តិការណ៍នោះ កើតឡើងនៅពេលណា ?
- តើអ្នកណាខ្លះ ជាតួអង្គ ?
- តើវគ្គគម្ពីរនេះនិយាយពីនរណា ?
- ហេតុអ្វីបានជាគេសរសេរវគ្គគម្ពីរនោះឡើង ?

កិច្ចការដែលត្រូវអនុវត្ត

- អានព្រះគម្ពីរ តាមរបៀបរៀបរយ គឺអានមួយជំពូក ឬ ពីរជំពូកជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ គួសចំណាំជំពូក ដែលអ្នកបានអាននៅក្នុង «តារាងអានព្រះគម្ពីរ» នៅទំព័របន្តបន្ទាប់ ។
- ណែនាំក្រុមជំនុំ និងក្រុមតូចរបស់អ្នកអោយចេះអានព្រះ-បន្ទូល រួមជាមួយការអធិស្ឋាន និងអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។
- បង្រៀនសមាជិករបស់អ្នក អោយយល់ព្រះគម្ពីរអោយបានច្បាស់លាស់ :
  - ព្រះគម្ពីរជាអ្វី ។
  - ព្រះជាម្ចាស់បណ្តាលអោយគេតែងព្រះគម្ពីរឡើង ។
  - របៀបរកវគ្គព្រះគម្ពីរ ។
  - មូលហេតុដែលនាំអោយយើងសិក្សាព្រះគម្ពីរ ។
  - ការបែងចែកព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ និងថ្មី ។

© Project WorldReach © SEAN

ទីពីរ តើយើង**បកស្រាយ**វគ្គគម្ពីរនោះ ដោយរបៀបណា ?

ចំលើយ : យើងមើលឱ្យដឹងអំពីអត្ថន័យរបស់វគ្គគម្ពីរ ។ យើងរកមើលថា តើអ្នកណាជាអ្នកសរសេរ ? កើតនៅកន្លែងណា ? នៅពេលណា ? តើអ្នកណាខ្លះ ជាតួអង្គ ? តើនិយាយអំពីអ្នកណា ? ហេតុអ្វី ? ។

ទីបី តើយើង**អនុវត្តតាម**វគ្គគម្ពីរ ដោយរបៀបណា ? ។

ចំលើយ : យើងកត់សំគាល់អំពីសេចក្តីដែលព្រះជាម្ចាស់ចង់អោយយើងធ្វើ ។

(យើងគិតពិចារណាអំពីសេចក្តីគ្រប់យ៉ាងក្នុងវគ្គគម្ពីរនោះ រួមទាំងសេចក្តីដែលយើងមិនយល់ផង) ។

ការបកស្រាយ

តើវគ្គគម្ពីរនោះមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?

យើងអាចយល់ន័យរបស់វគ្គគម្ពីរណាមួយច្បាស់លាស់បាន ដោយពិចារណា និងអធិស្ឋានពីវគ្គគម្ពីរនោះ ។ លើសពីនេះទៅទៀត យើងអាចពិនិត្យមើលវគ្គព្រះគម្ពីរ នៅក្នុងកំណ្ឌគម្ពីរផ្សេងៗទៀត ដែលរៀបរាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍ ដែលមានចែងក្នុងវគ្គគម្ពីរដែលយើងកំពុងសិក្សា ឬ ពិនិត្យមើលផែនទីអំពីទឹកដី ឬ ពិនិត្យមើលវចនានុក្រមព្រះគម្ពីរ (ដែលពន្យល់ពីពាក្យដែលមាន នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ) ឬ ពិនិត្យមើលអត្ថបទ ដែលបកស្រាយពីព្រះគម្ពីរ ។

យើងក៏អាចសុំឱ្យនរណាម្នាក់ ដែលមានចំណេះដឹងខាងព្រះគម្ពីរច្រើនជាងយើង ជួយពន្យល់ដល់យើងផងដែរ ។

ការអនុវត្ត

តើសេចក្តីក្នុងវគ្គគម្ពីរ ណែនាំយើងអោយធ្វើអ្វីខ្លះ ?

_____

_____

_____

_____

_____

គោលបំណងរបស់យើងក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ គឺដើម្បីអោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជ្រាបចូលទៅក្នុងចិត្តគំនិតរបស់យើង (ទំនុកតម្កើង ១១៩:៩-១១) ហើយដឹកនាំយើងអោយធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (យ៉ាកុប ១:២២) ។

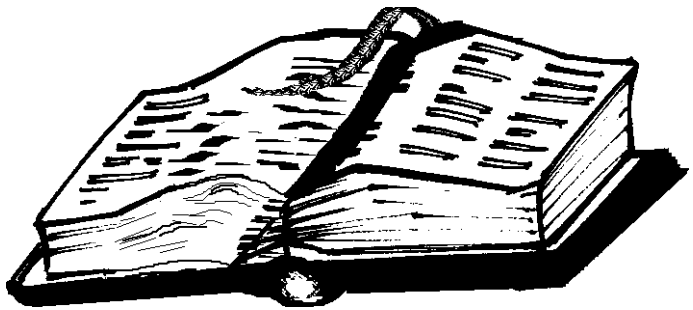

៤- គ្រីស្តបរិស័ទត្រូវរស់តាមសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី ។ ដូច្នេះ យើងមិនមែនប្រើសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ តាមរបៀបដែលយើងប្រើសម្ពន្ធ-មេត្រីថ្មី នៅសព្វថៃនេះទេ ។ តើយើងត្រូវប្រើសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ តាមរបៀបណា ?

☐ មិនបាប់ចាប់អាម្មណ៍ពីព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ទេ ។

☐ បកស្រាយសម្ពន្ធមេត្រីចាស់នោះ ដោយប្រើសម្ពន្ធ-មេត្រីថ្មី ។

៥- ព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីថ្មីប្រាប់យើងយ៉ាងច្បាស់ពីសេចក្តីដែលយើងត្រូវធ្វើ និងជួយយើងអោយយល់ព្រះគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ដែរ ។ តើអ្នកនឹកចាំពីផ្នែកទាំងបី ដែលយើងត្រូវធ្វើ ដើម្បីសិក្សាព្រះគម្ពីរ ដែរឬទេ ?

យើងពិនិត្យ បកស្រាយ និង អនុវត្តតាម ។

នៅពេល**ពិនិត្យមើល**វគ្គគម្ពីរ តើដំបូងយើងត្រូវផ្តង់ចិត្តយើងលើអ្វីខ្លះ ?

_____

_____

ចំលើយ : ពិនិត្យមើលសេចក្តីដែលមានចែងក្នុងវគ្គគម្ពីរ ។

ការប្រឡង (សំនួរសង្ខេបមេរៀន)

សូមគូសសញ្ញា «✓» នេះ នៅត្រង់ចំលើយដែលត្រឹមត្រូវ :

១- ព្រះគម្ពីរជា :

- ☐ សៀវភៅមន្តអាគម និងសៀវភៅខាងអធិធម្មជាតិ ។
- ☐ កម្រងកំណត់ត្រា ៦៦ កំណត់រួមគ្នា ដែលព្រះជាម្ចាស់បណ្តាលអោយសរសេរ ។

២- ប្រធានបទសំខាន់បំផុតរបស់ព្រះគម្ពីរ ដែលព្រះជាម្ចាស់បណ្តាលអោយសរសេរនេះ គឺអំពី :

- ☐ ពួកយូដា ។
- ☐ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ត ។

៣- ព្រះជាម្ចាស់បានបណ្តាលអោយមនុស្សសរសេរព្រះគម្ពីរដែលជាសៀវភៅដែលគ្មានកំហុស និងស្តីអំពីព្រះយេស៊ូ-គ្រីស្ត ដោយព្រះអង្គបានដឹកនាំអ្នកនិពន្ធតាមរយៈ :

- ☐ ប្រាជ្ញារបស់ក្រុមជំនុំ ។
- ☐ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ។

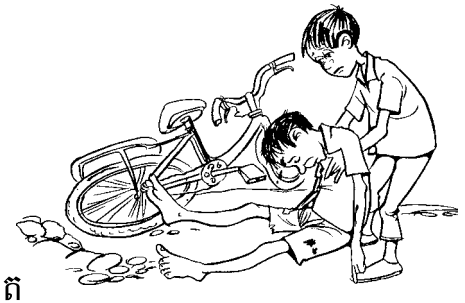

ព្រះជាម្ចាស់បានបំផ្លាស់បំប្រែចរិយាមារយាទ សីលធម៌ផែនការរបស់យើងសំរាប់ជីវិត និងតំរិយាបថរបស់យើងចំពោះមនុស្សឯទៀត ។ ព្រះអង្គបង្កើតអោយយើងមានសេចក្តីស្រឡាញ់ អំណរ សេចក្តីសុខសាន្ត ចិត្តសប្បុរស និង បំណងចង់ប្រព្រឹត្តអំពើល្អ (២ ធីម៉ូថេ ៣:១៦-១៧) ។

ចូរយើងអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយបំរើព្រះអង្គ និងបំរើអ្នកដទៃ ។ ទុតិយកថា ៨:៣ និង ម៉ាថាយ ៤:៤ បានបង្រៀនយើងថា មនុស្សមិនមែនរស់ដោយសារតែអាហារប៉ុណ្ណោះទេ គឺរស់ដោយសារគ្រប់ព្រះបន្ទូល ដែលចេញមកពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ ។

បំណងសំខាន់បំផុតនៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរ គឺស្គាល់ដឹងអំពីព្រះ-ជាម្ចាស់ និងប្រតិបត្តិតាមព្រះអង្គ ដោយសារស្រឡាញ់ព្រះអង្គ (យ៉ាកុប ១:២២) ។

© Project WorldReach © SEAN

នៅពេលដែលយើងយល់ពីគោលជំនឿរបស់ព្រះគម្ពីរ យើងនឹងចែកចាយពីគោលជំនឿនោះ ប្រាប់អ្នកដទៃ ដោយអំណរធំណាស់ ។

តាមធម្មតា អ្នកជឿថ្មីត្រូវចាប់ផ្តើមសិក្សាខគម្ពីរ ដែលស្រួលយល់ និងនិយាយអំពីដំណឹងល្អ ។

ឥឡូវនេះ យើងនឹងសិក្សាវគ្គគម្ពីរមួយ តាមរបៀបដែលនាំអោយយើងអាចប្រតិបត្តិតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយធ្វើ «ការពិនិត្យមើល » «ការបកស្រាយ » និង «ការអនុវត្ត» ។ សូមបើកព្រះគម្ពីរទៅ «ម៉ាថាយ ១៥:៣២-៣៩» ។

ការអនុវត្តតាមវគ្គគម្ពីរ

(ម៉ាថាយ ១៥:៣២-៣៩)

យើងអនុវត្តតាមសេចក្តីក្នុងវគ្គគម្ពីរនេះ ដោយទទួលព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ត ហើយបង្ហាញព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរនោះដល់អ្នកដទៃ ។

ខ្ញុំនឹងចងចាំគំរូអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ និងព្រះចេស្តារបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូនេះ ។ ខ្ញុំនឹងទុកចិត្តលើការផ្គត់ផ្គង់ដ៏បរិបូររបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ ។ ខ្ញុំនឹងអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ចំពោះការ ដែលទ្រង់បានប្រទានម្ហូបអាហារ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតអោយយើងជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។

ការបកស្រាយវគ្គគម្ពីរ

(ម៉ាថាយ ១៥:៣២-៣៩)

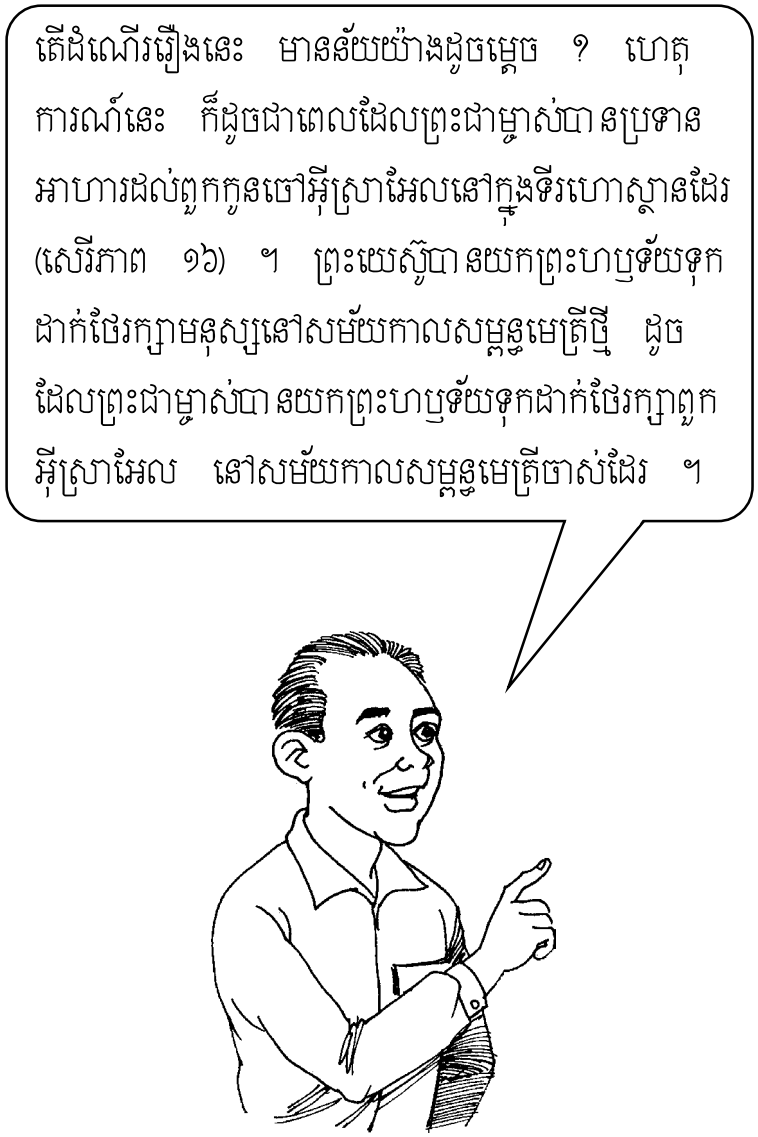

ដើម្បីអោយយើងអាចយល់អំពីរបៀបសិក្សានេះ យើងនឹងសិក្សាវគ្គគម្ពីរ ម៉ាថាយ ១៥:៣២-៣៩ ជាមួយគ្នា

ការពិនិត្យមើលវគ្គគម្ពីរ

(ម៉ាថាយ ១៥:៣២-៣៩)

© Project WorldReach © SEAN

ឥឡូវ ចូរយើងអាន ម៉ាថាយ ១៥:៣២-៣៩ ដោយហ្មត់ចត់ ។ បន្ទាប់មក កត់គោលគំនិត សំខាន់ៗរបស់វគ្គគម្ពីរនោះ ។

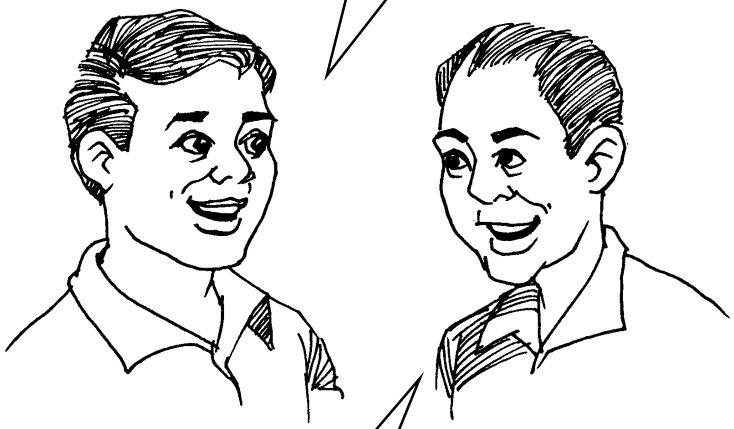

អ្នកសរសេរ : សាវ័កម៉ាថាយ

ទីកន្លែង : ព្រះអម្ចាស់គង់នៅលើភ្នំក្បែរសមុទ្រកាលីឡេ

ពេលវេលា : បីថ្ងៃក្រោយពីព្រះយេស៊ូប្រោសអ្នកជំងឺជាច្រើនអោយជា នៅកន្លែងនោះ (ខ ២) ។

ព្រះអម្ចាស់ចាប់ផ្តើមធ្វើការអស្ចារ្យ ដោយប្រើនំបុ័ងប្រាំពីរដុំ និងត្រីពីរបីកន្ទុយ ។ ក្រោយពេលដែលព្រះអង្គបានធ្វើអោយមនុស្សជាងមួយម៉ឺននាក់បានបរិភោគឆ្អែតគ្រប់គ្នាហើយ នោះគេប្រមូលនំបុ័ង និងត្រីដែលនៅសល់បាន៧ជាលខ្មៅត ។

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូធ្វើការអស្ចារ្យអោយនំបុ័ងប្រាំពីរដុំ និងត្រីពីរបីកន្ទុយ កើនចំនួនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ។ ក្រោយដែលមនុស្សទាំងនោះបរិភោគហើយ នៅសល់នំបុ័ង និងត្រីប្រាំពីរកញ្រ្ជង្គខ្មៅត ។

